

**ΤΟ ΑΒΑΤΟΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
ΚΑΙ
Η ΣΥΝΘΗΚΗ
ΣΕΝΓΚΕΝ**

**Ἐκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου
Ἁγίου Ὄρους - Ἄθω
1997**

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐπειδή ἐσχάτως πολὺς λόγος γίνεται καὶ πάλιν διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ἀπὸ χιλιετίας ἰσχύοντος ἀβάτου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἐπειδὴ ὁ κίνδυνος τῆς πραγματοποιήσεως ἐνός τοιούτου ἀνοσιουργήματος εἰς βάρος τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἐν γένει εἶναι μέγιστος, λόγῳ καὶ τῆς ἐπικυρωθείσης προσφάτως ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ἀντιχριστιανικῆς, ἀντεθνικῆς καὶ ἀντιδημοκρατικῆς συνθήκης τοῦ ΣΕΝΓΚΕΝ, διὰ τοῦτο ἐθεωρήσαμεν καλὸν καὶ σκόπιμον ὅπως ἐπανατυπώσωμεν εἰς αὐτοτελές τευχίδιον δύο ἀνοικτάς ἐπιστολάς περὶ τοῦ ἀβάτου καὶ ἑτέραν σχετικὴν μέ τίτλον «Ἅγιον Ὄρος καὶ Ε.Ο.Κ.» τὰς ὁποίας ἡ Ἱερά ἡμῶν Μονὴ τοῦ Ἐσφιγμένου ἔγραψεν κατὰ τὰ ἔτη 1981-1982 καὶ διένειμεν εἰς πολλοὺς φίλους καὶ προσκυνητάς τῆς Μονῆς, ἐπισημαίνουσα ἀπὸ τότε διὰ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν τὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον τῆς καταργήσεως τοῦ ἀβάτου εἰς Ἅγιον Ὄρος.

Πιστεύομεν ὅμως ἀκραδάντως ὅτι οἱ Ἁγιορεῖται Μοναχοὶ δέν θά ὑποκύψουν εἰς τά σκοτεινά σχέδια τῶν ἀντιχριστῶν καί ἀνθελληνικῶν δυνάμεων, ἀλλά ἐνισχυόμενοι ὑπό τοῦ Σωτήρος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Μεγάλης Προστάτιδος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ὑπεραγίας Θεοτόκου θά ἀγωνισθοῦν παντί σθένει μετὰ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν καί θά ματαιώσουν πᾶσαν προσπάθειαν καταργήσεως τοῦ ἀβάτου εἰς τό Ἅγιον Ὄρος, τό ὁποῖον ἦτο, εἶναι καί θά ἐξακολουθήσῃ νά εἶναι ἡ Ἀκρόπολις καί τό ἀπόρρητον προπύργιον τῶν Ὄρθοδόξων Χριστιανῶν ἀνά τήν οἰκουμένην.

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

† Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος

Ὁκτώβριος 1997

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΑΘΩ

Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει τῇ 30ῃ Ἰανουαρίου 1981 π. ἡμ.

Ἀριθμ. Πρωτ. 9

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΡΕΙΤΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ Ε.Ο.Κ.

Ὁσιώτατοι Πατέρες,

Κατόπιν τῆς ληφθείσης, κατὰ τήν συγκληθεῖσαν Ἱεράν Διπλῆν Σύναξιν τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, ἀποφάσεως περί ἀποδοχῆς τῆς ἐκ δύο δισεκατομμυρίων δραχμῶν προσφοράς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος πρός τό Ἅγιον Ὄρος δι' ἔργα ὑποδομῆς καί ἀναστηλώσεων, καθηκόντως ἔχομεν νά ἐκφράσωμεν, βραδέως πως, ἐνίας σκέψεις καί ἀπόψεις, ἐναγωνιῶντες διά τό μέλλον τῆς περαιτέρω πνευματικῆς ἐπιβιώσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου.

Ὄντως αἰσθήματα πόνου καί στεναγμοὶ ἀλάλητοι πληροῦν τάς καρδίας ἡμῶν ἀναλογιζόμενοι τό χαλεπόν, κρίσιμον καί ἐπίβουλον τῶν ἀποκαλυπτικῶν καιρῶν τοὺς ὁποίους διερχόμεθα. Ἐκ πα-

ραλλήλου τό Μοναχικόν ἡμῶν Πολίτευμα ὁσημέραι ὑποβαθμιζόμενον πνευματικῶς, κατά γενικήν πλέον διαπίστωσιν καί ὁμολογίαν, ἔνεκα τῆς στείρας εἰς ἔργα ἀρετῆς, διαβιώσεως ἡμῶν αὐτῶν, ὑφίσταται ὡς εἶναι φυσικόν πλείστας ὄσας προσβολάς καί ἐξουδενώσεις, ἐκ τῶν ποικιλωνύμων ἐχθρῶν καί πολεμίων αὐτοῦ. Ἀποβαίνει δέ φανερόν πλέον, ὅτι οὗτοι κινούμενοι δολίως καί διά μηχανορραφῶν, ὄσα δέν κατορθώνουν ἀμέσως, τά ἐπιτυγχάνουν τελικῶς ἐμμέσως καί πλέον ἀποτελεσματικῶς.

Τοιαῦται ἐνέργειαι ὁμως προμηνύουν ἐγκυμονοῦντας ἤδη κινδύνους ἀπειλῆς καί διασαλεύσεως αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποστάσεως τῶν Ἀγιορειτικῶν θεσμίων καί καθεστώτων. Τό Ἅγιον Ὅρος, τό περιβόλιον τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἡ Κιβωτός τῆς Ὁρθοδοξίας, τό στάδιον τόσων πνευματικῶν ἀγώνων κινδυνεύει τήν στιγμὴν ταύτην, νά βεβηλωθῇ καί νά καταστῇ χῶρος Τουριστικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Καί τοῦτο ἐξ ὑπαιτιότητος ἡμῶν καί δῆ ἐκ τῶν παρά συνείδησιν, ὡς μή ὤφειλεν, λαμβανομένων ἀποφάσεων.

Σεβαστοί Πατέρες, διαισθανόμεθα τούς ἀσεβεῖς κύκλω ἡμῶν περιπατοῦντας. Ὅθεν θά ἔδει νά ἀφυπνισθῶμεν καί νά ἐπιστήσωμεν ἄκρως τήν προσοχήν ἡμῶν, ὥστε νά πράξωμεν τό πᾶν, ἵνα ἀντισταθῶμεν εἰς τήν ἔμμονον ἀπό μακροῦ προσπά-

θειαν τῶν ἀθέων ὑλιστῶν καί ἱεροσύλων, οἵτινες ἔθεσαν ὡς στόχον τήν ἐκπόρθησιν καί ἄλωσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου.

Πέραν πάσης πολιτικῆς σκοπιμότητος καί τοποθετήσεως, Μοναχοί ὄντες καί εἰς τόν Θεόν ἀφιερωμένοι, ὀφείλομεν πρωτίστως νά ἀποδοκιμάσωμεν ἐκ συνειδήσεως τό γεγονός τῆς ἐντάξεως τῆς Χώρας ἡμῶν εἰς τήν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα (Ε.Ο.Κ.). Τά δεδομένα τῆς συνθέσεως καί τοῦ τρόπου ἐνεργειῶν τοῦ ἐν λόγῳ Διεθνοῦς Ὁργανισμοῦ, μαρτυροῦν καί ἀποδεικνύουν σαφῶς ὅτι θά ἀποβῇ ἐκ προοιμίου ὁ «Κακός Δαίμων» τῆς Ἑλλάδος καί τοῦτο ἐκ πνευματικῶν καί ἠθικοκοινωνικῶν κριτηρίων.

Ἀνεπιφυλάκτως διαδηλοῦμεν, ὅτι ἡ Ε.Ο.Κ. εἶναι κατασκεύασμα καί ὄργανον τῆς πλουτοκρατίας καί τοῦ Διεθνοῦς Σιωνισμοῦ.

Ἄς μὴν ἀπατώμεθα καί ἄς μὴ διαφεύγῃ τῆς ἀντιλήψεως ἡμῶν, ὅτι οἱ ὄροι καί τά ἀνταλλάγματα τῆς Ε.Ο.Κ. εἶναι καί θά εἶναι λίαν ἐπαχθῆ καί φθοροποιά διά τήν ὑπόστασιν τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς φυσιογνωμίας τοῦ Ἑθνους ἡμῶν.

Ἦδη ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις σπεύδει νά φανῇ συνεπῆς εἰς τὰς κρυφιομύστους ἀπαιτήσεις αὐτῆς, ψηφίσασα καθ' ὑποβολήν σειρὰν ἀνοσίων, ἀντικοινωνικῶν καί ἀντεθνικῶν νόμων. Ἐν σκιαγραφία

ἀναφέρωμεν, εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἀνωτέρω τινὰ ἀπό τὰ ἀνταλλάγματα αὐτά, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ἔχουν ἤδη περιβληθῆ, ὡς εἶπωμεν, τὴν ἰσχὺν νόμου, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου καὶ ἐν συνεχείᾳ, πλεῖστα ἕτερα, εὐρίσκονται ἐν σχεδίῳ ὑπὸ μεθόδευσιν ἢ νομικὴν ἐκκόλαψιν.

“Ὅθεν, ὡς γνωστόν, εἶναι πλέον γεγονός ἢ σύναψις Διπλωματικῶν Σχέσεων (Κογκορδάτου) μετὰ τοῦ Βατικανοῦ, ἡ ἄοπλος στράτευσις τῶν Χιλιανῶν, τὸ αὐτόματον διαζύγιον, ἡ νομιμοποίησις τῶν ἀμβλώσεων κ.ἄ. Ἔχουν προγραμματισθῆ δέ, ἡ Ἑνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ ἐπίσημος ἀναγνώρισις τοῦ Ἰσραήλ ὡς Κράτους, ἡ νομιμοποίησις τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἡ ἀποποινικοποίησις τῆς μοιχείας, ἡ καθιέρωσις Πολιτικοῦ Γάμου, ἡ τροποποίησις τοῦ οἰκογενειακοῦ Δικαίου, ὁ χωρισμός τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν Πολιτείαν, ἡ λειτουργία μόνον μικτῶν Σχολείων, ἡ παραχώρησις παραλιακῶν ἐκτάσεων εἰς Γυμνιστάς κ.ἄ..

Τὸ πλέον δέ σκανδαλώδες, εἶναι ἡ μὴ εἰσέτι γνωστοποίησις τῶν ὄρων ἐντάξεως, γεγονός τὸ ὅποιον δικαίως ἐμβάζει τούς πάντας εἰς λογισμούς, δηλοποιεῖ δέ περιτράνω, ὅτι πρόκειται περὶ καθαρῶν σκοτεινῶν καὶ δολίων σκοπῶν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, πᾶς ἐχέφρων δύναται νὰ ἀντιληφθῆ καὶ νὰ ἐννοήσῃ, εἰς ὅποιον κρημνόν καὶ

πτῶσιν ὀδηγεῖται ἡ ταλαίπωρος ἡμῶν χώρα, ὥστε ἡ πρόσδεσις τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους εἰς τὸ ἄρμα τῶν Αἰρετικῶν καὶ Ἀθέων τῆς Ε.Ο.Κ., νὰ ἐκλαμβάνεται ἀναμφιβόλως καὶ αὐτὸ ὡς σημεῖον τῶν καιρῶν. Ὡς ὅντως ἡ 29 Μαΐου 1979, ἡμέρα καθ’ ἣν ὑπεγράφη ἡ ἐν λόγῳ Συνθήκη εἶναι μία ἀποφράς ἡμέρα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Ἄλλὰ ἅς ἴδωμεν ἐκ ποίων «συναισθηματικῶν» κινήτρων καὶ «εὐλαβικοῦ» ἐνδιαφέροντος προσεφέρθη ἡ Ε.Ο.Κ. νὰ φανῆ ἀρωγός διὰ τῆς αὐτῆς πλουσιοπαρόχου χειρονομίας πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος, δεδομένου ὅτι ὁ Ὄργανισμός οὗτος τυγχάνει, ὡς γνωστόν, Ἑβραϊομασωνικῆς προελεύσεως, ἐξυπηρετῶν τὰ σχέδια τοῦ Διεθνoῦς Σιωνισμοῦ. Ὅμως ὁ Προφητὰναξ Δαβὶδ βοᾷ «Ἐλαιον δέ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου».

Ἐπιπροσθέτως δεόν νὰ ληφθῆ ὑπ’ ὄψιν, ὅτι εἰς ἔγγραφον τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους πρὸς τὴν Ἱεράν Κοινότητα ἀναφέρεται ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ δοθοῦν πλέον «γενναιόδωρες προσφορές» πρὸς τὸ Ἅγιον Ὄρος!...

Ἄλλὰ ἀπὸ ποῦ καὶ ἕως ποῦ λοιπόν ἡ τοιαύτη φροντίς καὶ ἐνδιαφέρον; Τί ἐστὶ Ἅγιον Ὄρος καὶ τί ἐστὶ Ε.Ο.Κ.; Ὅθεν, τί κοινόν μεταξὺ Ἁγίου Ὄρους καὶ Ε.Ο.Κ.; Φρονοῦμεν ὅτι χάος μέγα ὑφίσταται μεταξὺ Ἁγίου Ὄρους καὶ Ε.Ο.Κ. Ὡς ἐκ τούτου τυγχά-

νει άδιανόητος, παράδοξος καί σκανδαλώδης μά-
λιστα ή τοιαύτη προσφορά τής Ε.Ο.Κ. προς τήν
'Ακρόπολιν τής 'Ορθοδοξίας!...

Ευνόητον δέ πλέον είναι, ότι οι άσπονδοι έχθροί
δέν ήρκέστησαν μόνον εις τήν προσπάθειαν κατα-
λύσεως του ήμετέρου "Εθνους, άλλ' έθεσαν καί ως
πρωταρχικόν των σκοπόν νά πλήξουν καί αυτήν
ταύτην τήν καρδίαν του, τό "Άγιον "Όρος.

Είναι δέ έμπειρικώς άποδεδειγμένον καί μάλλον
άποτελεϊ άξίωμα, πώς ό,τιδήποτε δωρίζεται νά
άποβλέπη πάντοτε καί εις κάποιο άντάλλαγμα.

Οί Βυζαντινοί Αύτοκράτορες, ως γνωστόν, πολ-
λά άφιέρωσαν καί έδώρισαν εις τό "Άγιον "Όρος,
όμως μέ κίνητρον πάντοτε τήν εύσέβειαν καί άπο-
βλέποντες άποκλειστικώς εις τήν άντιμισθίαν τής
ουρανίου Μακαριότητος. 'Αντιθέτως ό,τιδήποτε
άλλο έκτός άπό εύσέβειαν ισχύει καί διακρίνει τά
μέλη τής Ε.Ο.Κ., καθότι ή Διεθνιστική αύτη Κυ-
βέρνησις ήγειται καί έκπροσωπεϊ τήν άχαρι παν-
σπερμίαν όλων τών Αίρέσεων...

Πάντως οι επίβουλοι του 'Αγίου "Όρους, υπό δοράν
προβάτου, επέτυχον ήδη τήν άπό μακροϋ χρόνου
προσδοκωμένην διείσδυσίν των εις τό Περιβόλιον τής
Παναγίας διά του «Μαμωνά». Τοϋτο όμως δυστυχώς
υπό έλαχίστων 'Αγιορειτών έγένετο αισθητόν.

"Ας σημειωθῆ δέ καί τοϋτο, ότι κατά τάς ήμέρας

τής ύπογραφής τής Συνθήκης 'Εντάξεως, τό "Άγιον
"Όρος συνεκλονίζετο έκ θεμελίων υπό ισχυρών σει-
σμών επισφραγιζόντων οϋτω πως, τό δυσοίωνον τών
συνεπειών εις τό μέλλον διά τόν 'Ιερόν ήμών Τόπον
καί τήν 'Ελλάδα εύρύτερον. "Ας μήν θεωρηθῆ δέ τό
θεόθεν τοϋτο σημείον ως άσχετον.

'Η άναδρομή εις τά διαμειφθέντα του παρελ-
θόντος έτους, σχετικώς μέ τήν διαπραγματεύσιν
του έν λόγω κρισίμου θέματος υπό τών 'Αγιορειτών
Ταγών, πείθει ήμάς ότι ήσκήθησαν πιέσεις ή ότι
δελεασθέντες οϋτοι έκ του ποσοϋ τών χρημάτων
«έκουσίως» παρεπλανήθησαν!...

Καί ναί μέν αρχικώς, μετά τήν κυκλοφορίαν του
'Ερωτηματολογίου τής Πολιτικής Διοικήσεως εις
τάς 'Ιεράς Μονάς, κατά τήν 'Ιεράν Διπλήν Σύναξιν
του παρελθόντος 'Ιουνίου, τό 'Ιερόν Σῶμα άντέ-
δρασεν, άποκαλέσαν μάλιστα τήν προσφοράν
«Δούρειον 'Ιππον» τής πνευματικής άλώσεως του
'Αγίου "Όρους, αίτησαμένου συγχρόνως έξηγήσεις
περί τής προελεύσεως, του σκοπου καί του τρόπου
διαθέσεως τών χρημάτων. 'Επίσης ή αντίδρασις
αϋτη, άν καί δέν ήτο ή ένδεδειγμένη, καθησύχασεν
κάπως τάς 'Αγιορειτικές συνειδήσεις. 'Η αίτησις
όμως διευκρινήσεως έδωσεν λαβήν εις τούς έπιτη-
δείους Διπλωμάτας νά κινηθούν δι' άλλης όδοϋ...
"Οθεν, όταν έστάλη 'Ιεροκοινοτική 'Επιτροπή εις

Ἀθήνας, ἐκόμισεν τὴν «χαρμόσουνον» ἅμα καὶ καθησυχαστικὴν πληροφορίαν, διατυπώνουσα εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ὅτι τὸ προσφερόμενον ποσὸν δὲν θὰ ληφθῆ ἀπὸ τὴν Ε.Ο.Κ., ἀλλ' ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρέωσης ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Ἀκολουθῶς ἡ Ἱερά Διπλῆ Σύναξις τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, στηριχθεῖσα εἰς τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν καὶ ἰκανοποιηθεῖσα, ἐνέδωκεν «ἐλαφρᾶ» τῇ συνειδήσει, καὶ ἀπεφάσισεν τὴν ἀποδοχὴν τῆς προσφορᾶς τῆς Ε.Ο.Κ. «καμουφλαρισμένην» πλέον, ὡς προσφορὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἄφελια ὅμως τῶν ἰθυνόντων!... Διὰ τὴν μὴν εἶπωμεν ἕτερον τι. Καὶ τοῦτο διότι, ὡφείλον νὰ λάβουν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὴν φύσιν καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς Ε.Ο.Κ. Τοῦτο ὡς γνωστὸν διαλαμβάνει πλείστους ὄρους δεσμευτικούς διὰ τὰς Κυβερνήσεις τῶν Μελῶν - Κρατῶν. Ὡς ἐκ τούτου θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἶπωμεν, ὅτι αὕτη εἶναι μία Διεθνιστικὴ Κυβέρνησις, μία Ὑπερ-Κυβέρνησις καλύτερον, κατευθύνουσα ὅπως καὶ ὅπου αὕτη βούλεται τὰς Κυβερνήσεις τῶν Μελῶν - Κρατῶν καὶ ἐξασκοῦσα πλείστας ὄσας πιέσεις καὶ ἐπιταγὰς εἰς τὰ Μέλη - Κράτη ἐν «ὀνόματι» τῆς Οἰκονομίας!...

Κατὰ συνέπειαν καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ ὑπερκυβέρνησις αὕτη θὰ δύναται νὰ πραγματοποιηθῆ τὰς Θεηλάτους ἀποφάσεις μέσω τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Τί συμπεραίνεται κατόπιν ὄλων αὐτῶν; Ἀπλοῦστατα ὅτι ἡ Κερκόπορτα ἀφέθη ἀνοικτὴ ἢ μᾶλλον τελείως ὀρθάνοικτη!

Συνοψίζοντες τὰ ἀνωτέρω, χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ ἀποβῶμεν οἱ τραγικοὶ κινδυνολόγοι τοῦ μέλλοντος, φρονοῦμεν ὅτι εἰς δύο κυρίως δεινὰ ἐκτίθεται ὁ Ἱερός ἡμῶν Τόπος: Ἄφ' ἑνός μὲν, ἂν καὶ ἐδηλώθη τὸ ἀντίθετον, καθιστάμεθα ὁπωσδήποτε ὑπόχρεοι καὶ δεσμευμένοι μελλοντικῶς ἔναντι τοῦ Δημοσίου ἐν παντί, ἄφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων ὑποδομῆς καὶ ἀναστηλώσεων, ἐξυπακούεται τὸ σύνδρομον τῶν ὀδικῶν χαράξεων καὶ τῶν ποικίλων ἄλλων ἐκκοσμητικῶν, ἀντιστρατευομένων εἰς τὴν Μοναχικὴν Βιοτήν.

Περαίνοντες τὴν ἔκθεσιν τῶν ὡς ἄνω ἡμετέρων ἀπόψεων, ἐπιθυμῶμεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τὸ ἐξῆς: Ἐσχάτως παρατηροῦμεν, ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανία, μίαν ἀδικαιολόγητον καὶ ἀνησυχητικὴν σπουδὴν τῆς Ἀνωτέρας Ἀρχῆς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου πρὸς ἐξοικονόμησιν διαφόρων ἐπιχορηγήσεων, παρεχομένων ἀφειδῶς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκτός βεβαίως τῶν δικαιωματικῶν Μετοχικῶν Μισθωμάτων, δεδομένου ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν εἶχεν συνειδητοποιηθῆ καὶ τονισθῆ πολλάκις ὅτι πρέπει νὰ εἶμεθα ἐπιφυλακτικοί, ἀποποιούμενοι τὰς τοιαύτας Κρατικὰς ἀρωγὰς, κατὰ τὸ δὴ λεγόμε-

νον «Φοβοῦ τούς Δαναούς κἄν δῶρα φέρουσι».

Καιρός λοιπόν πλέον οἱ ἰθύνοντες εἰς τόν Ἱερόν τοῦτον Τόπον, σταθμίζοντες τάς εὐθύνας των ἑναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων, νά ἀναλάβουν τόν καλόν καί θεάρεστον ἀγῶνα τῆς διαφυλάξεως τῆς Κιβωτοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς διασώσεως τῆς πνευματικῆς ἡμῶν κληρονομίας, ἀρκοῦμενοι εἰς τάς μέχρι τοῦδε Μοναστηριακάς προσόδους, αἱ ὁποῖαι κατὰ τάς ἀψευδεῖς ὑποσχέσεις καί τήν πρόνοιαν τῆς Κυρίας Θεοτόκου, δύνανται ἀσφαλῶς νά καλύψουν τάς πάσης φύσεως ἀνάγκας τῶν ἱερῶν Σκηνωμάτων καί πρὶν εἶναι ἀργά πλέον, ἀναθεωρήσουν τάς ληφθεῖσας ἀποφάσεις ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου.

Τέλος θά ἦτο σοβαρά παράλειψις, ἐν συσχετισμῶ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, νά μήν καταχωρήσωμεν ἐνταῦθα αὐτούσιον τόν μοναδικόν ὄρον ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τό Ἅγιον Ὅρος καί ὁ ὁποῖος πιστοποιεῖ καί ἐπισφραγίζει σαφῶς τάς ὡς ἄνω ἡμετέρας κρίσεις καί θέσεις, περιεχόμενος εἰς τήν «ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΑΞΗ» τῆς Συνθήκης συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μέ τήν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα. Οὗτος ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ Περὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους

«Ἀναγνωρίζοντας ὅτι τό εἰδικό καθεστῶς τό ὁποῖ-

ον ἔχει παραχωρηθῆ στό Ἅγιον Ὅρος, ὅπως τοῦτο εἶναι ἐγγυημένο ἀπό τό ἄρθρο 105 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, δικαιολογεῖται ἀποκλειστικά γιά λόγους πνευματικούς καί θρησκευτικούς, ἡ Κοινότης θά μεριμνήσει ὥστε νά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη οἱ λόγοι αὐτοί κατὰ τήν ἐφαρμογήν καί τήν περαιτέρω ἐπεξεργασία τῶν διατάξεων τοῦ Κοινοτικοῦ δικαίου, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τίς τελωνειακές καί φορολογικές ἀπαλλαγές καθῶς καί τό δικαίωμα ἐγκαταστάσεως».

Δυστυχῶς τό κείμενον τῆς δηλώσεως αὐτῆς, οὐδὲν καταχωρῶναι τό Αὐτοδιοίκητον καί τά Πρόνομοια τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Κατὰ τήν ταπεινήν ἡμῶν γνώμην ἡ δήλωσις αὐτῆ ἔδει νά ἔχη ὡς ἑξῆς:

«Ἀναγνωρίζομεν καί ἐγγυώμεθα τό εἰδικόν Καθεστῶς τό ὁποῖον ὑπάρχει εἰς τό Ἅγιον Ὅρος, ὅπως τοῦτο ἀκριβῶς ἀναγνωρίζεται καί εἶναι ἐγγυημένο ἀπό τό ἄρθρον 105 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1975».

Ὅλαι αἱ ἄλλαι φράσεις εἶναι περιτταί καί θά ἠδύναντο νά δημιουργήσουν εἰς τό μέλλον ἐσκεμμένως διαφόρους ἐρμηνείας τῆς δηλώσεως αὐτῆς εἰς βάρος τῶν Ἀγιορειτικῶν θεσμῶν καί καθεστώτων. Ὅθεν ἐρωτῶμεν: Ποία ἡ ἐπαγρύπνησις καί ἡ ἀντίδρασις τῆς ἀνωτέρας Ἀρχῆς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου, ἑναντι ἐνός τόσοσιν πελωρίου καί κρισίμου θέματος;

Ἐν κατακλείδι, ἀντί ἐπιλόγου, παραθέτομεν ἄ-

πόσπασμα τοῦ κειμένου τῆς τόσο ἀποκαλυπτικῆς, ὡς νομίζομεν, εἰς τοὺς παρόντας καιροὺς, σχετικῶς καὶ μέ τὴν Ε.Ο.Κ., προφητείας τοῦ Ἀββᾶ Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

«Ὁ Ἀββᾶ Μωϋσῆς ὁ Αἰθίωψ προεφήτευσεν εἰπὼν, ὅτι εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας τοῦ ἐβδόμου καὶ ἡμίσεως αἰῶνος, ἡ Μοναχικὴ Πολιτεία θέλει ἀμεληθῆ τελείως καὶ μέλλει καταφρονηθῆ τόσο ἡ ψυχικὴ σωτηρία ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς, ὥστε οἱ ἀδελφοὶ νὰ περιέρχονται ἀναμέσον τῶν θορύβων καὶ ταραχῶν, ἐσκοτισμένοι, ἀνωφελεῖς καὶ ράθυμοι, τὴν ἀρετὴν παντελῶς μὴ ἐπιμελούμενοι... Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις θέλει εἶσθαι μῖσος, φθόνος, φιλονικίαι καὶ μάχαι εἰς τὰ Κοινόβια μέχρι φόνων, ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς Λαύραις καὶ Ἰδιορρυθμαῖς, ἐκ τῆς κακίας τοῦ ἐνός πρὸς τὸν ἕτερον πλησίον αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡμελήθησαν οἱ κανόνες καὶ οἱ πνευματικοὶ ἀγῶνες. Θέλουν προχειρίζεσθαι Ἠγούμενοι καὶ ποιμένες αὐτῶν ἄνδρες ἀδόκιμοι ἀρετῆς, ἄπιστοι, ἀπρόκοποι, ἀνωφελεῖς καὶ ἀγροῖκοι, μὴ διακρίνοντες τὴν δεξιάν ὁδὸν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς, ἀμελεῖς καὶ ἀσυντεχεῖς, φιλομέριμοι καὶ τὰς διακονίας ἀναιδῶς προχειρίζόμενοι, τὰ πρωτεῖα μέ δῶρα ἀρπάζοντες καὶ ἐπεμβαίνοντες εἰς τὴν Ἠγουμένην, μὴ γνωρίζοντες κατηγεῖν καὶ νουθετεῖν τὸ ποιμνιον τῆς Ἀδελφότητος· καὶ μὴ

γνωρίζοντες ὅτι εἶναι αὐτοὶ τύπος καὶ παράδειγμα ὠφελείας τοῦ ποιμνίου αὐτῶν. Ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ ἀμελείας καὶ καταφρονήσεως τῶν ποιμένων ἀπολοῦνται. Μέλλουσι δὲ κολάζεσθαι οὐ μόνον οἱ ἀμελεῖς καὶ ράθυμοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δόκιμοι, καὶ οἱ ἐγκρατεῖς καὶ ἐνάρετοι ἀδελφοί».

«Μετά ταῦτα εἶδεν ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Μωϋσῆς ὅτι νέφος καὶ λαίλαψ ὁμίχλη σκοτεινὴ πειρασμῶν φοβεροτάτων ἔπεσεν εἰς τοὺς Μοναχοὺς ἀπὸ τό μέρος τῆς Ἄρκτου, καὶ ὅτι ἐδιώκοντο οἱ Μοναχοί, καὶ τό Μοναχικόν Σχῆμα ἀπὸ ὄλεθρον αἰρέσεων, ἠναγκάζοντο οἱ πολλοὶ ρίπτοντες τό Σχῆμα νὰ ὑπανδρεύωνται. Τότε οἱ ὀλίγοι ἀγωνισταί, οἱ εὐδοκιμήσαντες ὡς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἐν χωνευτηρίῳ καὶ ἐν θλίψει πολλῇ καὶ διωγμῶν ὡς καὶ στενωχωρία εὐδοκιμήσουσι. Ὅσοι δὲ φανῶσι δόκιμοι καὶ νικηταί τῶν τοσοῦτων δεινῶν καὶ πειρασμῶν μεγαλυνηθῆσονται καὶ δοξασθήσονται καὶ τιμηθήσονται παρά Θεοῦ περισσότερο ἀπὸ αὐτούς τοὺς βαστάσαντας τό βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τόν καύσωνα καὶ τόν παγετόν τῆς νυκτός...».

Ἐπί τούτοις διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ Ἀγάπης

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου
† Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ- ΑΘΩ

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει τῇ 24ῃ Αὐγούστου 1982 π.ῆμ.

Ἀριθ. Πρωτ. 122

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΚΑΙ ΑΒΑΤΟΝ

Πρός

Τὴν Σεβαστὴν Ἱερὰν Κοινότητα Ἀγίου Ὁρους
ΑΘΩ καὶ τὰς εἴκοσιν (20) Ἱεράς Μονάς Αὐτοῦ.

Πανοσιολογιώτατοι Ἅγιοι Πατέρες,
Σὰς ἀποστέλλομεν φωτοτυπικόν ἀντίγραφον τῆς
5ης σελίδος τῆς Ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν «Αὐριανή»
τῆς 23-8-1982 εἰς τό ὅποῖον, ὑπό τόν τίτλον «ΤΑ
ΦΟΥΣΤΑΝΙΑ Θ' ΑΝΕΜΙΣΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ» δη-
μοσιεύεται ἡ πληροφορία καθ' ἣν, συμφώνως πρὸς
ἀποκλειστικὰς πληροφορίας τῆς Ἐφημερίδος, ἡ Κυ-
βέρνησις προσανατολίζεται ἀπὸ μακροῦ εἰς τὴν κα-
τάργησιν τοῦ Ἀβάτου τοῦ Ἀγίου Ὁρους, πιεζομένη
ὑπὸ γυναικείων Ὁργανώσεων καὶ ὑπὸ ἄλλων Συλ-
λόγων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τό Ἄβατον ὑποβιβάζει τὴν

σημερινὴν θέσιν τοῦ ἀσθενοῦς φύλου. Δεδομένου ὅτι
ἡ δημοσιεύσασα τὴν πληροφορίαν Ἐφημερίς πρόσ-
κειται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, θεωροῦμεν τὴν εἶδησιν
ὡς ἔχουσαν ἀληθείας, τό δέ προετοιμαζόμενον Νο-
μοθέτημα, ἐάν τελικῶς ψηφισθῇ ὡς Νόμος τοῦ Κρά-
τους, θά θέσῃ δυναμίτιδα καὶ θά συντελέσῃ εἰς τὴν
διάλυσιν τῆς Μοναστικῆς Πολιτείας τοῦ Ἀγίου
Ὁρους, ἐφ' ὅσον βεβαίως ἡ Κυρία Θεοτόκος ἐπι-
τρέψῃ τοῦτο διὰ τὰς ἁμαρτίας μας. Διότι ὄπισθεν
τοῦ ἐτοιμαζομένου πλήγματος κατὰ τοῦ Ἀγίου
Ὁρους καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας γενικῶς δέν εὐρίσκον-
ται αἱ ἐν τῷ δημοσιεύματι ἀναφερόμεναί γυναικεῖα
ὀργανώσεις καὶ λοιποὶ Σύλλογοι, οἱ ὅποιοι παρου-
σιάζονται ὡς δῆθεν ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἰσότητα
τῶν δύο φύλων, ἀλλὰ ἅπασαι αἱ ἀντιχριστιανικαὶ
καὶ σκοτειναὶ δυνάμεις αἱ ὅποια ἐπιδιώκουν διὰ
παντός μέσου ἀρχικῶς νά ἐξασθενήσουν καὶ ἐν
συνεχείᾳ νά διαβρώσουν καὶ τελικῶς ἐξαφανίσουν
πάντα θεσμόν, ὁ ὅποιος ἀποτελεῖ κέντρον Πνευμα-
τικῆς Ἀκτινοβολίας καὶ ἰδίως τῆς Ὁρθοδόξου πί-
στεως, ὡς τμῆμα τοῦ γενικωτέρου σχεδίου των τῆς
τελείας ἐξαφανίσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ὁμολογίας
καὶ λατρείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
τῆς Ὑπεραγίας καὶ Ἀειπαρθένου Μητρὸς Αὐτοῦ
Κυρίας Θεοτόκου, διότι σκεφθεῖτε Ἅγιοι Πατέρες τί
θά συμβῇ ἐάν, ἔστω καὶ καθ' ὑπόθεσιν, δεχθῶμεν

ὅτι τό Ἄβατον καταργεῖται καί ὅτι αἱ γυναῖκες ἀρχίσουν νά ἐπισκέπτωνται τό Ἅγιον Ὅρος καί τάς Ἱεράς Μονάς καί ποίαν πνευματικήν φθοράν θά ἐπιφέρῃ εἰς τήν Μοναστικήν πολιτείαν καί τήν πρὸς τόν κόσμον ἀκτινοβολίαν της καί πόσῃ τροφήν διά πολεμικήν καί συκοφαντίαν θά δώσῃ εἰς τοὺς μισοῦντας τήν Ἁγίαν ἡμῶν πίστιν, τήν ὁποῖαν οὕτω θά πλήξουν, ἐκχέοντες τήν χολήν τοῦ ἀβυσσαλέου αὐτῶν μίσους κατά τῆς Μοναστικῆς πολιτείας τοῦ Ἄθω. Καί μόνον ὁ τίτλος τοῦ Δημοσιεύματος ΤΑ ΦΟΥΣΤΑΝΙΑ Θ' ΑΝΕΜΙΣΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ εἶναι ἐνδεικτικόν τῶν προθέσεων καί ἐπιδιώξεων τῶν κρυπτομένων ὀπισθεν τούτων Σκοτεινῶν Δυνάμεων. Ἀσφαλῶς πάντα ταῦτα τά γνωρίζετε καί δύνασθε κάλλιον ἡμῶν νά τά φαντασθῆτε καί νά τά προσδιορίσητε. Ἡμεῖς ἐπ' εὐκαιρία τοῦ Δημοσιεύματος τούτου, τό ὁποῖον τυχαίως περιῆλθεν εἰς χεῖρας μας, διατυπώνομεν πρὸς Ὑμᾶς τάς ἐλαχίστας ταύτας σκέψεις μας, ἀποστέλλοντες φωτοτυπίαν τοῦ Δημοσιεύματος, ὠθούμενοι ἐκ τῆς ὀδύνης καί τῆς πικρίας τάς ὁποίας ἡσθάνθημεν ἐξ αὐτοῦ. Θεωροῦμεν τόν κίνδυνον καί σοβαρόν καί ἄμεσον νά ψηφισθῇ εἰς τοιοῦτος Νόμος ὁ ὁποῖος καί πρότερον, ἀπό τοῦ 1977, εἰσήχθη ὡς Νομοσχέδιον εἰς τήν τότε Βουλὴν πρὸς ψήφισιν ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ τῆς τότε ἀντιπολιτεύσεως καί νῦν συμπολιτεύσεως Ἰ. Κου-

τσοχέρα. Καί ἐάν τότε ἡ βουλή δέν τό ἐψήφισεν εἶναι πολύ πιθανόν, σχεδόν βέβαιον, νά τό ψηφίσῃ σήμερον, ἔχουσα διάφορον σύνθεσιν. Αἱ Σκοτειναὶ Δυνάμεις, αἱ εὐρισκόμεναι ὀπισθεν τῆς κινήσεως ταύτης, δέν ἐνδιαφέρονται νά κατοχυρώσουν δηθεν τήν ἰσότητά τῶν γυναικῶν, ἀλλὰ διά μέσου αὐτῶν νά εὕρουν τρόπον νά πλήξουν τόν αἰωνόβιον θεσμόν τοῦ Ἁγίου Ὅρους, τόν μοναδικόν εἰς ὅλον τόν κόσμον. Διότι οὐδεὶς λογικῶς σκεπτόμενος ἄνθρωπος εἶναι δυνατόν νά δεχθῇ ὅτι αἱ κοσμικαὶ κυρίαὶ αἱ ἀποτελοῦσαι τάς Διοικήσεις καί τά μέλη τῶν ἐν λόγῳ Συλλόγων, αἱ διαποτισμέναι ὑπὸ ὑλιστικῶν θεωριῶν καί οὐδέποτε σχεδόν προσελθοῦσαι εἰς τάς Ἐκκλησίας καί τήν μόνην πρὸς τό Χριστιανισμόν σχέσιν ἔχουσαι τήν ἐπὶ τῆς ταυτότητός των ἀναγραφὴν ὅτι ἀνήκουν εἰς τήν Χριστιανικήν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἐδιαφέρονται νά ἐπισκεφθοῦν τό Ἅγιον Ὅρος καί νά ὑποβληθοῦν εἰς τοὺς μεγάλους κόπους καί πορείας αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διά τήν περιήγησιν αὐτοῦ. Ἄλλος ὁμως εἶναι ὁ σκοπός των, ὡς προαναφέρεται, ἤτοι ἡ προϊοῦσα διάλυσις τῆς Μοναστικῆς πολιτείας καί ἡ μετατροπὴ τῶν Ἱερῶν Μονῶν εἰς Μουσεία καί, γιατί ὄχι, εἰς ἀπλά Ξενοδοχεῖα. Καί πάντα τά ἀνωτέρω ἐκθέτομεν ἀνεξαρτήτως τῆς ἀντισυνταγματικότητος ἐνός τοιοῦτου ψηφισθησομένου, παρ' ἐλπίδα, Νόμου. Διότι

εἰς ὅλα τὰ ἀπό τῆς ἐνσωματώσεως τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν ἰσχύοντα Συντάγματα ἐπικυροῦντα ἐν προκειμένῳ τὸ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως του ἐπὶ Βυζαντίου ὑπάρχον καθεστῶς τοῦ Ἀβάτου, ἐπαναλαμβάνεται ταυτοσήμως ἡ διάταξις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος 1975, εἰς ἣν ὀρίζεται: «Τὸ Ἅγιον Ὄρος διοικεῖται κατὰ τὸ καθεστῶς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν του, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι κατανεμημένη ἡ Χερσόνησος τοῦ Ἁθῶ, τὸ ἔδαφος τῆς ὁποίας εἶναι ἀναπαλλοτριώτων». Ἐξ αὐτῆς τῆς διατάξεως προκύπτει ὅτι ὅλη ἡ Χερσόνησος τοῦ Ἁθῶ ἀποτελεῖ ἰδιοκτησίαν τῶν εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν. Εἰς τὴν παρ. 3 τοῦ ἰδίου ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος ὀρίζεται ὅτι «ὁ λεπτομερὴς καθορισμὸς τῶν Ἁγιορειτικῶν καθεστώτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτῶν γίνεται διὰ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τὸν ὁποῖον, συμπράττοντος τοῦ Ἀντιπροσώπου τοῦ Κράτους, συντάσσουν μὲν καὶ ψηφίζουν αἱ εἴκοσι Ἱεραὶ Μοναί, ἐπικυρώνουν δὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων». Ἀναντιρρήτως προκύπτει ἐκ τῆς Συνταγματικῆς ταύτης Διατάξεως ὅτι διὰ τὴν σύνταξιν ἢ τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀπαιτεῖται νὰ συμπράξουν τρία ὄργανα: 1) Αἱ Εἴκοσι Ἱεραὶ Μοναί

τοῦ Ἁγίου Ὁρους, 2) Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ 3) Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, οὐδενός ἐκ τούτων δυναμένου μεμονομένως νὰ τροποποίησιν ἢ νὰ ἀλλοιώσῃ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην. Νῦν ἰσχύει ὁ ἀπὸ 10 Μαΐου 1924 ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἐκτάκτου Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Εἴκοσι Ἱερῶν Μονῶν, ἐγκριθεὶς ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ ἀπὸ 10/9/1926 Ν.Δ/τος κυρωθεὶς Καταστατικὸς Χάρτης, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ἄρθρον 186 αὐτοῦ ὀρίζει: «Ἡ εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἴσοδος τῶν θηλέων κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα ἀπαγορεύεται». Ἀπὸ παλαιότερας Διατάξεις, πλὴν ἄλλων, ἀναφέρεται: α) Χρυσόβουλον τοῦ Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Ἀλεξίου Α΄ Κομνηνοῦ, ἀπαγορεύοντος τὴν εἴσοδον θηλέων εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ β) Χρυσόβουλον τοῦ Μανουὴλ Β΄ Παλαιολόγου (1406) τὸ ὁποῖον, πλὴν ἄλλων, ὀρίζει «... καθαρούς εἶναι τοὺς ἐν αὐτῇ Μοναχοὺς καὶ μηδέ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοὺς ὑποχραίνεσθαι τῇ τοῦ θήλεως θεωρίᾳ». Αἱ ὡς ἄνω Διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ὡς εἰδικαί καὶ ρυθμίζουσαι τὸ καθεστῶς τοῦ Αὐτοδιοικητοῦ τμήματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ὑπερισχύουν πάσης ἄλλης διατάξεως, ἀνεξαρτήτως ἐὰν εἶναι θεμελιώδης ἢ ὄχι καὶ δὴ τοῦ ἄρθρου 4 αὐτοῦ, καθιεροῦντος τὴν ἰσότητά τῶν πολιτῶν

ἐναντι τοῦ Νόμου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ πολέμιοι τοῦ Ἁγίου Ὁρους πειρῶνται νά θεμελιώσουν νόμῳ τῆν πολεμικὴν των. Ἡ Διάταξις τοῦ ἄρθρου 186 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἀποτελεῖ εἰδικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ κατοχυρωμένου Αὐτοδιοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, δυνάμει τοῦ ὁποίου αἱ Εἴκοσι Ἱεραὶ Μοναὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νά καθορίζουν τὸ καθεστῶς τῆς Διοικήσεως τῆς χερσονήσου καὶ νά ἐξασφαλίζουν τὴν ἀπρόσκοπτον ἀφοσίωσιν τῶν ἐν αὐταῖς ἐγκαταβιούντων Μοναχῶν καὶ τὴν προσπάθειαν αὐτῶν πρὸς πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν τελειοποίησιν συμφώνως πρὸς τὰ Δόγματα καὶ τὰς Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως καὶ τὰς μακραίωνας παραδόσεις τῶν παναρχαίων καὶ αἰωνοβίων Τυπικῶν τῆς Ὁρθοδόξου Μοναστικῆς κινήσεως. Οἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐγκαταβιούντες εἰς τὸ Ὁρος, τῇ ἐλευθέρᾳ βουλήσει των, Μοναχοί, ἔχουν τὴν ἀξίωσιν καὶ τὸ Συνταγματικῶς προβλεπόμενον δικαίωμα, βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀκωλύτου τῆς θρησκευτικῆς λατρείας, νά μείνουν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν προσπάθειάν των αὐτὴν τὴν ὁποίαν θά διαταράξῃ καὶ θά ἐμποδίσῃ ἢ εἰς τὴν Χερσόνησον εἰσοδος γυναικῶν. Ἀλλὰ καὶ Διεθνεῖς Συνθήκες ἐπιβάλλουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τὸν σεβασμὸν τοῦ Ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ δῆ: 1) Μέ τὴν Συνθήκην τοῦ Βερολίνου καὶ τῶν Σεβρῶν ἢ

Ἑλλάς ὑποχρεοῦται νά σεβασθῇ «... τὰ πρότερα πλεονεκτήματα τῶν Μοναχῶν καὶ Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους». 2) Κατὰ τὴν Σύμβασιν προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. ἔγινε κοινὴ δήλωσις ἀπὸ ὅλα τὰ Κράτη Μέλη, ὅτι «ἀναγνωρίζουν» τὸ εἰδικὸν καθεστῶς πού ἔχει παραχωρηθεῖ εἰς τὸ Ἁγιον Ὁρος, «ὅπως τοῦτο εἶναι ἐγγυημένο ἀπὸ τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος» καὶ «δικαιολογεῖται ἀποκλειστικὰ γιὰ λόγους πνευματικούς καὶ θρησκευτικούς». Ἡ καθαρῶς Νομικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος ἀναπτύσσεται λεπτομερῶς καὶ ἐν ἐκτάσει εἰς ἐμπεριστατωμένας Μελέτας α) Τοῦ Δικηγόρου Δ.Ν. κ. Χαραλάμπους Παπαστάθη, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ Νομικὸν Περιοδικόν «Ἀρμενόπουλος», ἔτος 33, τεύχος 1ο, σελ. 81 ἐπ. καὶ εἰς ἀνάτυπον καὶ β) Ἀνάτυπον ἀπὸ τὸ τιμητικὸν ἀφιέρωμα εἰς τὸν Μητροπολίτην Κίτρους κ. Βαρνάβαν τοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας καὶ Δ.Ν. κ. Ἀναστ. Μαρίνου. Καὶ ἐνῶ τὸ Ἄβατον τοῦ Ἁγίου Ὁρους τὸ ἐσεβάσθησαν ἐπὶ αἰῶνας ὅλοι οἱ κατακτηταὶ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος καὶ διὰ τῆς Δηλώσεως τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ. ὅλη ἡ Εὐρώπη, Καθολικὴ καὶ Διαμαρτυρομένη, ἐκφράζει τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν εὐλάβειάν της, προκαλεῖ θλίψιν τὸ ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἐάν πραγματοποιηθῇ ἡ πληροφορία τῆς Ἐφημερίδος, θά κληθῇ καὶ πάλιν ν' ἀποφασίσῃ,

καί μάλιστα κατά τρόπον ἀντισυνταγματικόν, περί τῆς καταργήσεως τοῦ Ἀβάτου καί μέ ὅλας τάς μελλούσας ἐντεῦθεν νά προκύψουν προστριβάς καί ἀναστατώσεις. Καί πάντα ταῦτα ἐπί τῇ βάσει τῶν κοσμικῶν Νόμων, πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν κοσμικῶν ἀντιθέτων προσπαθειῶν διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Ἀβάτου καί ἀνεξαρτήτως τῶν εἰς Ὑμᾶς καί ἡμᾶς γνωστῶν ὑπερφυσικῶν ἐπεμβάσεων τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία καθιέρωσεν καί διεφύλαξεν τό Ἄβατον τοῦ Ἁγίου Ὁρους διὰ μέσου τῶν αἰώνων καί περί τῶν ὁποίων ἐπιφυλασσόμεθα λίαν προσεχῶς νά ἐκδώσωμεν σχετικόν πόνημα, δεδομένου ὅτι σκοπός τοῦ παρόντος δέν ἐπιτρέπει ἄλλην περαιτέρω ἀνάπτυξιν.

Ταῦτα πρὸς ἐνημέρωσιν
τῆς Ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος
Ἐπί δέ τούτοις,
διατελοῦμεν μετὰ τῆς Ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας
καί ἀγάπης
Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐσφιγμένου
† Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ - ΑΘΩ

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου 1982 π.ἡ.μ.

Ἀριθμ. Πρωτ. 159.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

Πρὸς
τὴν Σεβαστὴν Ἱεράν Κοινότητα
Ἁγίου Ὁρους ΑΘΩ καί τὰς εἴκοσι
(20) Ἱεράς Μονάς Αὐτοῦ.

Πανοσιολογιώτατοι Ἁγιοὶ Πατέρες,
Συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν εἰς τὴν
πρώτην ἡμῶν Ἀνοικτὴν Ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Ὑμετέ-
ραν Πανοσιολογιότητα σχετικῶς μέ τό ἄβατον τοῦ
Ἁγίου Ὁρους, ὅτι θά προβῶμεν εἰς ἔκδοσιν σχετικῆς
ἐπιστολῆς ὡς συνέχειαν τῆς πρώτης διαλαμπάνουσα
καί τὰς γνωστάς εἰς Ὑμᾶς καί ἡμᾶς ὑπερφυσικάς
ἐπεμβάσεις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἥτις καθιέρω-
σεν, διεφύλαξεν καί διαφυλάττει τό Ἄβατον τοῦ
Ἁγίου Ὁρους παραθέτομεν τά κάτωθι:

Ἐπειδὴ πολὺς λόγος γίνεται περί τῆς καταργήσε-
ως τοῦ Ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἐκ μέρους τῶν κυ-

βερνώντων σήμερον τήν Ἑλλάδα, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νά ἀναφέρωμεν πρὸς στηριγμόν τῶν Ἁγιορειτῶν Μοναχῶν καί τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὅτι τό ἄβατον οὐδέποτε θά καταργηθῆ ἐκτός καί τοῦτο γίνῃ παραχωρήσει Θεοῦ ἐξ ἁμαρτιῶν μας. Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐφύλαξεν τοῦτο σῶον καί ἀκέραιον καί ἰδοῦ τινά θαύματα Ταύτης.

«Κατά τήν παράδοσιν ἡ θυγάτηρ τοῦ Μεγάλου Θεοδοσίου Πλακιδία (GALA PLACIDIA AUGUSTA) καί ἀδελφή τοῦ Ἀρκαδίου καί Ὀνωρίου ἐγενήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 388 μ.Χ. καί ἀπεβίωσε τῷ 410 μ.Χ.» (Γερασίμου Σμυρνάκη Ἱερομονάχου Ἐσφιγμένου, Ἅγιον Ὄρος, Ἀθῆναι 1903 σελ. 428).

«Αὕτη, σύζυγος τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ ἐν Ρώμῃ βασιλεύσαντος, ἠβουλήθη νά ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἰδίου ἀταδέλφου Ἀρκαδίου καί πρὸς τούτοις ἐζήτησεν ἄδειαν παρά τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, ὅπως ἴδῃ καί τό Ἅγιον Ὄρος, καί μάλιστα τήν Ἱεράν μονήν τοῦ Βατοπαιδίου, τήν ὑπό τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεοδοσίου οἰκοδομηθεῖσαν.

Ὅταν λοιπόν ἡ Πλακιδία ἔφθασεν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Βατοπαιδίου, ὑπεδέχθησαν αὐτήν λαμπρῶς καί τήν ὠδήγησαν εἰς τήν Μονήν· ἡ δέ Βασιλὶς εἰσηλθεν εἰς τό Καθολικόν Ναόν τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελισμοῦ, οὐχί διὰ τῶν Βασιλικῶν πυλῶν, ἀλλά διὰ

τῶν πλαγίων, καί ἐνῶ ἐν κατανύξει καί εὐλαβείᾳ ἐβούλετο νά εἰσέλθῃ ἤδη ἐκ τοῦ Νάρθηκος εἰς αὐτόν τόν Ναόν, αἴφνης ἀκούει φωνήν ἀντηχοῦσαν ὡσπερ τινά βροντὴν καί λέγουσαν: «Τί θέλεις, Σὺ, ἐνταῦθα; ἐνταῦθα εἰσὶ Μοναχοί, σὺ δέ ὑπάρχεις γυνή· διατί λοιπόν παρέχεις τῷ ἐχθρῷ αἰτίαν, ἵνα πολεμῇ αὐτούς μέ ἐναντίους διαλογισμούς; στηθι! οὐδέ βῆμα μὴ προχωρήσης, ἂν θέλῃς σεαυτῇ ἀγαθόν!». Ἐντρομος δέ γενομένη ἡ Πλακιδία καί ὄλως ἐκ τοῦ φόβου ἐξεστηκυῖα, ἔρριπεν ἑαυτὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καί προσήυχετο ἵνα ἐλεηθῆ. Εἰς ἀνάμνησιν δέ τούτου τοῦ θαύματος ἀνήγειρεν ἐνταῦθα τό παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου. Ἐν ἐκείνῳ δέ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἠκούση ἡ μυστηριώδης καί φοβερά ταύτη φωνή, διέταξε ἵνα ζωγραφηθῆ ἡ εἰκὼν τῆς Θεομήτορος, ἀποδίδουσα δέ ἡ Βασιλὶς τό θαῦμα εἰς Αὐτήν, διέταξε νά ἄπτη καί ἀκοίμητος κανδήλα ἐνώπιον Αὐτῆς. Ἡ εἰκὼν αὕτη ὀνομάζεται Ἀντιφωνήτρια καί εὐρίσκεται εἰς τόν μεσημβρινόν τοῖχον τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἔξωθεν ἐντός τῆς ὀπῆς εἰς εἶδος θυρίδος μεγάλης ἡ δέ ἀκοίμητος κανδήλα διαχέει ἐνώπιον αὐτῆς ἀσθενές, ὅμως οὐκ ἐκλείπον καί παραμυθητικόν φῶς.

Ἡ ἐξακολουθήσις δέ τῆς φωνῆς ταύτης ἐγένετο εὐεργετική οὐ μόνον διὰ τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Βατοπαιδίου, ἀλλά καί δι' ὅλον τό Ἅγιον Ὄρος Ἄθως,

καθότι ὅτε μετὰ τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἄφιξιν αὐτῆς διηγήθη ἡ Πλακιδία τὸ συμβάν αὐτῇ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει Ἄθω πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Ἀρκάδιον, ὁ δὲ Ἀρκάδιος, ἐκτὸς τῶν πλουσίων δώρων, ἀφιέρωσεν ἐν τῇ τοῦ Βατοπαιδίου Μονῇ, καὶ Μετόχιον εἰς τὴν περιμμορίαν κείμενον καὶ ἔχον πέντε ἐμπορικὰ ἐργαστήρια, καὶ ἐκ τοῦ Βασιλικοῦ ταμείου κατ' ἔτος ἀνά δώδεκα λίτρας χρυσοῦ καὶ δεκαεπτὰ λίτρας ἀργύρου.

Ἐκτοτε οἱ Ἁγιορεῖται Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει νά μὴν ὑπάρχη οὔτε νά εἰσέρχηται ἐν αὐτῷ γυνή, ὅπερ καὶ μέχρι τῆς σήμερον αὐστηρῶς τηρεῖται, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὁποῖοι διέμεναν ἄλλοτε ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει Ἄθω, ὡς μικρά τις ἀστυνομία, συνεμορφοῦντο τῇ νομοθεσίᾳ ταύτῃ. (Κοσμᾶ καὶ Ἀρέθα τῶν Μοναχῶν, Ἄνωτέρα ἐπισκίασις ἐπὶ τοῦ Ἄθω, Καρυαί, Ἁγιον Ὄρος, 1957, σελ. 26, 27).

«Κατὰ τὸ ἔτος 958 μ.Χ. τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου Ζ' τοῦ Πορφυρογεννήτου, μία μεγάλη ἀγιορειτικὴ φυσιογνωμία, ὁ Ἅγιος, Ἀθανάσιος, ὁ μετέπειτα κληθεὶς Ἀθωνίτης, ἐμφανίζεται εἰς τὸν Ἄθω, καὶ μετὰ τὴν κτῆσιν τῆς Μονῆς του καὶ μέ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κοινοβιακοῦ βίου, ἔμελλε νά ἐπιφέρῃ εἰς μὲν τὴν ζωὴν τῶν τότε ἀσκουμένων μοναχῶν βελτίωσιν, ἀνακούφισιν καὶ μεταρρύθμισιν, εἰς δὲ τὰ χρονικά τοῦ Ἄθω σταθ-

μόν». (Μοναχοῦ Σωφρονίου Ἁγιοπαυλίτου, Θεσσαυροὶ Ἁγίου Ὄρους, Ἀθῆναι 1959, σελ.19).

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του συνετάγη τὸ Α' Τυπικόν τοῦ Ἁγίου Ὄρους «Ὁ Τράγος» καλούμενον ἐπειδὴ ἐγγράφη ἐπὶ δέρματος τράγου. Τὸ τυπικόν τοῦτο μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρει καὶ τὰ ἐξῆς σχέσιν ἐχόντων μέ τὸ ἄβατον τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω: «Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος ἐντὸς τοῦ Ὄρους τῶν γυναικῶν, τῶν εὐνούχων καὶ ἀγενείων, ἀκόμη καὶ τῶν παιδίων τῶν ἐργατῶν».

Ἐτερον θαῦμα ἐγένετο ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ ἔχων οὕτως: «Μετὰ τὴν Κοίμησιν καὶ Μετάστασιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὰ Τίμια Δῶρα τῶν Μάγων (Μελκούμ, Βαλτάσαρ καὶ Γιάσπαρς), ἦσαν ὡς γνωστόν, ὁ χρυσός, ὁ λίβανος καὶ ἡ Σμύρνα, περιῆλον εἰς χεῖραξ δύο παρθένων Ἰουδαίων, βαπτισθεισῶν ὑπὸ τῆς Παναχράντου Μητρός. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου, ἕνεκα τῶν πολλῶν θαυμάτων τῶν ὑπ' αὐτῆς γενομένων, ἠκούσθη ἡ φήμη αὐτῶν καὶ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου καὶ μετεκομίσθησαν ἐξ Ἱερουσαλήμ. Ἐπὶ τοῦ Βαλδουίνου καὶ τῶν Σταυροφοριῶν μετεφέρθησαν εἰς Νικαίαν, ἀλλ' ἐπὶ Μιχαὴλ Παλαιολόγου, τοῦ ἐκδιώξαντος τοὺς «Σταυροφόρους», ἐπανῆλθον καὶ πάλιν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἰς τὰ κατόπιν ἔτη 1.300-1.400 μ.Χ. οἱ Ὀθωμανοὶ κυρι-

εύσαντες τήν Ἀνδριανούπολιν ἐπί τοῦ Σουλτάν Μουράτ Β΄. ἐπολιόρκησαν καί ὅλην τήν Σερβίαν. Πολλοί ἡγεμόνες καί Δεσπότες τῶν Παραδουναβίων τούτων χωρῶν προσέφεραν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ξηροποταμινοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἁθῶ Μετόχια, ἀφιερώματα καί Χρυσόβουλλα, ἐν οἷς ἀναφέρεται κυρίως καί ὁ Βασιλεύς τῆς Σερβίας Γεώργιος Βράγκοβιτς 1411 μ.Χ. Ὁ Βασιλεύς οὗτος κατά τήν ἀνωτέρω πολιορκίαν, ἰδῶν τά δεινά, συγκατένευσε, ὅταν ὁ Μουράτ Β΄ διά συνθηκολογήσεως ἐζήτησε τήν χεῖρα τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Μαρίας, ἀνηλίκου τότε οὔσης.

Ἐξ αὐτῆς δέ τοῦ Μουράτ δηλονότι καί τῆς Μάρω, ἐγεννήθη ὁ Μωάμεθ ὁ Β΄, ἦτοι ὁ Πορθητῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Κατά τήν συνθήκην Βράγκοβιτς καί Μουράτ ἡ Μάρω ζητήσασα εἶχεν ἐπιτύχει τήν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν αὐτῆς εἰς τήν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῆς καθηκόντων. Κατά δέ τό γῆρας αὐτῆς, Βασιλομήτωρ πλέον, ἔχουσα θερμότατον πόθον περί τά θεῖα, ἐξαιρέτως δέ τῆ Ὑπεραγία Θεοτόκῳ, ἐζήτησε νά ἐξέλθῃ ἐλευθέρᾳ ἐκ τῶν πολυκυμάντων Ἀνακτόρων καί ζῆσῃ ἀλλαχοῦ ζωήν ἡσυχον καί εἰρηνικήν.

Τότε ἐδωρήθη εἰς αὐτήν εὐρύχωρος ἕκτασις παρά τὰς Σέρρας (Μετόχιον τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἁγίου Παύλου τοῦ Ξηροποταμινοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἁθῶ,

Μαρωβίτσα τό ὄνομα). Ἀπερχομένη ὁμως ἐκεῖ καί διαπλέουσα τὰς ἀκτάς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐνεθυμήθη ὅτι ὁ ἀείμνηστος πατήρ αὐτῆς Γεώργιος Βράγκοβιτς, ἦν δωρητῆς καί δῆ καί κτήτωρ παρακκλησίου ἐπ' ὄνοματι τοῦ Ἁγίου καί ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Παύλου, ὅπου ἠθέλησε νά προσφέρῃ τά ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς κειμήλια, Τίμια Δῶρα τῶν Μάγων, Χρυσόν, Λίβανον καί Σμύρναν. Ἀλλά καθὼς ἀνήρχετο ἀπὸ τῆς παραλίας πρὸς τήν Μονήν κατά τό μέσον περίπου τῆς ὁδοῦ, ἀκούει φωνὴν ἰσχυράν, λέγουσαν εἰς αὐτήν «Μάρω, μὴ προχωρῆς διότι τήν Μονήν κατοικοῦσι Μοναχοί, σὺ δέ ὑπάρχεις γυνή». Ἐπὶ τῷ θαύματι τούτῳ, πάραυτα ἐνεχείρισεν τὰ ἀνεκτίμητα ἐκεῖνα καί Χαριτόβρυτα «Τίμια Δῶρα τῶν Μάγων» εἰς τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς μεγαθύμως καί μεγαλοπρεπῶς καί ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν διὰ τὰς Σέρρας.

Ἐν τῇ θέσει ἐκείνῃ προσφάτως ἀνηγέρθη εἶδος ἀψίδος καί πύλης προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἔνθα ὑπάρχει τοιχογραφία παριστώσα τήν Βασίλισσαν Μάρω προσάγουσαν τὰ «Τίμια Δῶρα τῶν Μάγων» καί φέρει χρονολογίαν 1470 μ.Χ. (Ἰωάννου Π. Παναγιώτου, ἡ Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, Ἀθῆναι 1971 σελ. 248).

«Θηλυκά ζῶα μηδεῖς εἰσαγαγέτω ἐντός τοῦ

’Ορους, μηδέ λαϊκοῖς ἀφιέναι ὄλως νέμεσθαι θηλυκά ἢ ἀρσενικά, ὄρος καί νόμος τῶν ἀμφοτέρων ἔστω ἕως τῆς Βίγλας, περαιτέρω μή προβῆναι, εἰ δέ τις τούτων καταφρονήσῃ, ἔστω καί αὐτός ὑπό τὰ ἐπιτίμια τῶν ἀγενεῖων». (Γ’. Τυπικόν Μανουήλ Παλαιολόγου 1392 μ.Χ. - 1425 μ.Χ.)

’Από τῆς συστάσεως τῆς Μοναχικῆς πολιτείας τοῦ ’Αγίου ’Ορους ἡ Αἰθῶ ἔχει ἀπαγορευθῆ ἡ εἴσοδος ἐντός αὐτῆς γυναικῶν καί γενικῶς τῶν θηλέων ζώων.

«’Εν ἀρχῇ τῆς Τουρκοκρατίας Ἁγᾶς τις ἠθέλησε νά διατηρήσῃ ἐν Ἁγίῳ ’Ορει μικράν ποιμνίαν κυρίως πρὸς πορισμόν γάλακτος. Ἀλλά γάλα οὐδέποτε ἐκόμισεν αὐτῷ ὁ βοσκός τῆς ποιμνῆς· διό πολλάκις ἐπέπληξεν αὐτόν δριμύτατα, χωρίς οὗτος νά τολμήσῃ ποτέ ν’ ἀπολογηθῆ. ’Επί τέλους ὁ Ἁγᾶς μεταβάς αὐτοπροσώπως εἰς τό ποιμνίον διέταξε νά ἀμέλξωσιν τήν ποιμνίαν ἐνώπιον αὐτοῦ ἰδὼν δέ ὅτι ἡμελγον αἶμα ἀντί γάλακτος, ἀπέδωκε τοῦτο εἰς τήν θείαν πρόνοιαν καί ἔνεκα τῆς ἱερότητος τοῦ Τόπου ἀπήλασε τήν ποιμνίαν τοῦ Ἁγίου ’Ορους.

«’Ωσαύτως ἐν ἔτει 1875 θρασύς τις κρεοπώλης ἔφερεν εἰς Ἁγίον ’Ορος διά τινος βοσκοῦ περί τὰ 50 θήλαα πρόβατα. Καί ὁ μὲν βοσκός, παθῶν δεινόν ἐξοίδημα ὄλως παραδόξως τήν πρώτην νύκτα ἐξωμολογήθη εἰς πνευματικόν καί ἐγένετο ὑγιής μετ’ ὀ-

λίγας ἡμέρας, κατά δέ τῶν προβάτων τσακάλια ἐπιπεσόντα κατά τήν νύκτα ἐκείνην κατεσπάραξαν πάντα, πλην ἐνίων, ἅτινα ἐπώλησε ἡ Ἱερά Ἐπιστάσις ἔξω τοῦ Ἁγίου ’Ορους» (Γερασίμου Σμυρνάκη Ἐσφιγμενίτου Τό Ἁγίον ’Ορος, Ἀθήναι 1903, σελ. 316).

’Επειδή κατά τήν προπολεμικήν καί μεταπολεμικήν περίοδον ἐγένοντο ἀπόπειραι παραβιάσεως τοῦ Ἀβάτου παρά Ἑλληνίδων καί ξένων τουριστριῶν μέ ἀνδρικήν περιβολήν, ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις ἐξέδωκε Νομοθετικόν Διάταγμα, τό ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τό ὑπ’. ἀριθ. 182/20.7.1953 Φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, διά τοῦ ὁποῖου ἐπιβάλλεται εἰς τοῦς παραβάτας ποινή φυλακίσεως ἀπό δύο μηνῶν μέχρι ἐνός ἔτους μή ἐξαγοραζομένης.

«Κατά τό ἔτος 1928 μ.Χ. ἐξεδόθη εἰς Παρισίους ἐν βιβλίον ὑπό μιᾶς δημοσιογράφου Γαλλίδος ὀνόματι Μαρί Σουαζί, ὑπό τόν τίτλον «ἕνα μήνα μεταξύ τῶν ἀνδρῶν».

Τό βιβλίον τοῦτο ἀπ’ ἀρχῆς μέχρι τέλους γέμει συκοφαντιῶν καί αἰσχροτήτων κατά τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων, καίτοι ἡ ἐν λόγῳ δημοσιογράφος οὐδέποτε ἐπάτησεν εἰς τό Ἁγίον ’Ορος (Ἁθῶ), ἀλλά ὅσα ἔγραψε ἐγράφησαν διά τῆς σατανικῆς φαντασίας της.

’Οντως ἡ κυκλοφορία τοῦ βιβλίου της ἐπροκάλε-

σεν δεινήν δυσφήμισιν τοῦ Ἁγίου Ὁρους διὰ τῶν συκοφαντιῶν αὐτοῦ κατ' αὐτοῦ καί τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν Μοναζόντων ἐν αὐτῷ.

Ὁ Θεός ὁμως ἐτιμώρησεν τήν ἀμαρτωλήν Μαρί Σουαζί διὰ τῶν μαστιγώσεων τῆς συνειδήσεως αὐτῆς. Ὁ ἰατρός Γεράσιμος Ντε Λοβέρδος, εὐρισκόμενος εἰς Ἰταλίαν, μεταβάς εἰς Παρισίους, συναντᾷ τήν Γαλλίδα Μαρί Σουαζί καί τήν ἐρωτᾷ, ἐάν ὄσα ἔγραψε καί ἐδημοσιεύθησαν εἰς τόν τύπον διὰ τοὺς Ἁγιορείτας Πατέρας εἶναι ἀληθῆ. Αὕτη πιεζομένη ὑπὸ τοῦ ἐλέγχου τῆς συνειδήσεώς της ὁμολογεῖ ὅτι ὅλα ἦσαν ἀποκύημα τῆς φαντασίας της καί παρακαλεῖ αὐτόν νά μεσολαβήσῃ εἰς τήν Ἱερά Κοινότητα Ἁγίου Ὁρους ὅπως τύχη συγχωρήσεως διὰ τήν πρᾶξιν της ταύτην. Ἐνεχείρισεν δέ ἐπιστολήν εἰς τόν Γεράσιμον Λοβέρδον διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ συγγνώμην καί ὑπόσχεται νά γράψῃ ἕτερον βιβλίον διὰ τοῦ ὁποίου θά ἀναιρέσῃ ὅλας τὰς συκοφαντίας τοῦ προηγουμένου της βιβλίου καί μάλιστα τό 50% τῶν ἐσόδων νά διαθέσῃ ὑπέρ τῶν πτωχῶν ἐρημιτῶν μοναχῶν». (Μοναχοῦ Θεοδοσίου Ἁγιοπαυλίτου, Μοναχική Ἀπολογία, Θεσσαλονίκη 1976, σελ. 145, 146, 147, 151, 152, 153, 154).

Ὁ Διάβολος μισεῖ θανασίμως τό Ἅγιον Ὄρος καί δι' αὐτόν ἀκριβῶς τόν λόγον εὔρεν ἐσχάτως δυστυχῶς Ἕλληνας καί Ἑλληνίδας οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν

διακαῶς τήν κατάργησιν τοῦ ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω. Γνωρίζει δέ καλῶς ὅτι καταργῶν τό ἄβατον τοῦ Ἁγίου Ὁρους καταργεῖ ταυτόχροτως καί τόν Μοναχισμόν.

Τό ἔτος 1948 περί τά μέσα Ὀκτωβρίου 100 ἀντάρται καί ἀντάρτισσαι εἰσέβαλλον διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ νύκτα εἰς τό Ἅγιον Ὄρος καί ἔφθασαν εἰς τήν πρωτεύουσάν αὐτοῦ τὰς Καρυάς.

Ἀντιληφθέντες αὐτούς τινές ἐκ τῶν Μοναχῶν ἐκ τῶν ἀκραίων Κελλίων τῶν Καρυῶν εἰδοποίησαν ἀμέσως τήν Ὑποδιοίκησιν Χωροφυλακῆς καί συνῆψαν μάχην μετά τῶν ἀνταρτῶν καθ' ἣν ἐφονεύθησαν τρεῖς ἀντάρται καί ἐκ τῶν Χωροφυλάκων οὐδεῖς.

Τήν ἐπομένην οἱ ἐκ τῶν ἀνταρτῶν ἄνδρες ἐπεδόθησαν εἰς λεηλασίας τῶν κελλίων καί καταστημάτων, αἱ δέ γυναῖκες πρὸς ἐμπαιγμόν καί βεβήλωσιν τῶν ἱερῶν παραδόσεων καί τυπικῶν περί ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἄθω, ἐχόρευον ὑπὸ τήν ἀψίδα τοῦ Κωδωνοστασίου τοῦ Πρωτάτου καί ἔλεγον εἰς ἐνίους Πατέρας διερχομένους ἐκεῖθεν «ἄς κάνῃ τό θᾶμα της ἡ Παναγία σας σέ μᾶς τίς γυναῖκες». Καί τότε μέν ἐμακροθύμησεν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί δέν ἐτιμώρησεν τὰς ἀναισχύντους ἀντάρτισσας, πλὴν ὁμως ἀπό τότε τοὺς βρῆκε ἡ καταστροφή τῆς Φλωρίνης ὅπου δέν ἔμεινε σχεδόν κανεὶς ἀπό τοὺς

ἄνδρας πού ἐβεβήλωσαν τόν Ἱερὸν ἡμῶν Τόπον». (Γαβριήλ Διονυσιάτου Ἁγιορείτου, Ἀναμνήσεις καί Νοσταλγίαι, Θεσσαλονίκη, 1958 σελ. 87, 88, 89).

Τό Ἄβατον τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω ἀποτελεῖ παράδοσιν χιλίων καί πλέον ἐτῶν. Εἶναι δέ γνωστόν ἐκ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Δικαίου ὅτι ἡ μακροχρόνιος συμπεριφορά εἶναι δημιουργός τοῦ ἐθίμου καί τῆς παραδόσεως τό ὅποῖον εἶναι πρωτογενῆς πηγή τοῦ Δικαίου. Εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ ἀβάτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἡ μακροχρόνιος τήρησις τοῦ ἐθίμου αὐτοῦ ἐδημιούργησεν ὄχι μόνον ἔθιμον, ὡς διαπλαστικήν πηγήν τοῦ δικαίου, ὄχι μόνον Νόμον, ἀλλά καί ἀπαρασάλευτον παράδοσιν ἐμπεδομένην εἰς τήν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί μὴ δυναμένην νά καταργηθῇ δι' οὐδενός νεοτέρου Νόμου ἢ Διατάγματος.

Σημειωτέον ἐπίσης ὅτι τήν παράδοσιν αὐτήν, ἔχουσαν καθ' ἡμᾶς δυναμικωτέραν ἰσχύν καί ἐκ τοῦ νόμου, ἐσεβάσθησαν ὅλοι οἱ κατά καιρούς ξένοι κατακτηταί (π.χ. Τοῦρκοι, Γερμανοί, Βούλγαροι), καθώς καί αἱ κατά καιρούς Δικτατορικά κυβερνήσεις τῆς χώρας μας.

Πανοσιολογιώτατοι Ἁγιοι Πατέρες,

Κατόπιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀνωτέρω, πιστεύομεν ἀκραδάντως, ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἡ ὁποία διεφύλαξεν σῶον καί ἀκέραιον τό ἄβατον τοῦ Ἁγί-

ου Ὄρους μέχρι σήμερον, θά διαφυλάξῃ τοῦτο καί μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος, ἐάν καί ἡμεῖς παραμείνωμεν πιστοί εἰς τήν Πατρῶαν εὐσέβειαν καί εἰς τήν τήρησιν τῶν Μοναχικῶν ἡμῶν ὑποσχέσεων. Ἀμήν.

Διατελοῦμεν μετά

τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας καί ἀγάπης.
Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου
† Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΣΕΝΓΚΕΝ

Ἡ ψηφισθεῖσα προσφάτως Συνθήκη ΣΕΝΓΚΕΝ εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ἑλλήνων εἶναι:

**A. ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ**

- 1) Διότι τα συλλεγόμενα καὶ καταχωρούμενα δεδομένα (στοιχεῖα τῶν ὀρθοδόξων) εἰς τοὺς ἠλεκτρονικούς ὑπολογιστάς δύνανται νά γίνουν ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τῆς Πίστεως εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν γένει, αἱ ὁποῖα βάλλονται ὑπὸ πάντων, ἤτοι αἰρέσεων, προπαγανδῶν, τηλεοράσεως, ἐντύπων κτλ.
- 2) Διότι εἰσχωρεῖ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ ὁ ἀποδεδειγμένως πλέον ὑπάρχων εἰς τὰ BAR CODE τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν ἐπάρατος ἀριθμὸς «666» τῆς Ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως, δημιουργῶν σύγχυσιν, διχασμὸν καὶ φαινόμενα ἀντιρρησιῶν συνειδήσεως.
- 3) Διότι, ὡς γνωστὸν, ὅσον ὑφίσταται τό Σύνταγμα

καὶ ἡ αὐτονομία τῆς Ἑλλάδος, ἐπίσημος Θρησκεία τοῦ Κράτους εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολική τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Τό δέ Ἐκκλησιαστικόν δίκαιον Αὐτῆς διέπει καὶ ρυθμίζει τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Ὑπὸ τὴν νέαν ἔννοιαν ὅμως τῆς Ἡνωμένης Εὐρώπης, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συνθήκης Σένγκεν, ἡ Ὁρθόδοξος παρεμβολὴ ἀποβαίνει μία ἐλάχιστη θρησκευτικὴ μειονότης μέ ἀναλογίες 10.000.000 Ὁρθοδόξων ἔναντι τῶν 340.000.000 παπικῶν, προτεσταντῶν καὶ ἀγγλικανῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου θά ἔχη ἰσχύν τό δίκαιον τῶν «ἐκκλησιῶν» αὐτῶν, μέ ὅλα τὰ θλιβερά ἐπακόλουθα δι' ἡμᾶς.

B. ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

1. Διότι ἡ Συνθήκη Σένγκεν εἶναι ἀντισυνταγματική καθ' ὅτι καταργεῖ σειρὰν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος καὶ ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας, ὑποτάσσουσα τὰ πάντα εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῶν Βρυξελλῶν.
2. Διότι διὰ τῆς συνθήκης Σένγκεν, καταλύεται καὶ ἀθετεῖται ἡ ἐθνικὴ μας ταυτότης, δεδομένου ὅτι ἡ συνθήκη Σένγκεν ὡς ἄμεσος ἐπιταχυντὴς τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνοποιήσεως, θά ἀπογυμνώσῃ βαθμιαίως τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμά της,

τάς παραδόσεις της και τήν πολιτιστικήν της κληρονομιά.

Ἐν ὀλίγοις ἡ συνθήκη Σένγκεν θά ἀποτελέσῃ τελικῶς τήν ταφόπετραν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καί τῆς μακραίωνος Ἱστορίας του.

3. Διότι παραλλήλως θά ὑπάρξῃ καί θέμα Ἐθνικῆς ἀσφαλείας καθ' ὅτι τά συλλεγόμενα στοιχεῖα θά εἶναι εἰς τήν διάθεσιν παραγόντων πέραν τῶν συνόρων τῆς Ἑλλάδος, ἐνώ τά τηρούμενα ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Δημοσίας Τάξεως καί Ἐθνικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν θά καταχωροῦνται εἰς τό Κέντρον τῶν Βρυξελλῶν μέ ἐπιπροσθέτους κινδύνους διαρροῆς πληροφοριῶν καί ἐμπορίας ἀπορρήτων.

Γ. ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

1) Διότι ἡ ὀλέθριος Συνθήκη Σένγκεν καταργεῖ τάς Δημοκρατικάς Ἐθνικάς Κυβερνήσεις καί τά Συντάγματα τῶν μελῶν κρατῶν διά τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ὀλοκληρωτικοῦ καθεστώτος τῶν Βρυξελλῶν καί δημιουργεῖ, διά τοῦ ἠλεκτρονικοῦ φακελλώματος, πρωτοφανῆ διά τά χρονικά τῆς Ἱστορίας τοῦ Πλανήτου μας δουλείαν καί τυραννίαν εἰς βάρος τῶν λαῶν τῶν ὁποίων θά παραβιάζονται βαναύσως τά

ἀνθρώπινα δικαιώματα καί αἱ ἀτομικά ἐλευθερία.

2. Διότι θά διασπάσῃ τήν ἁρμονίαν καί τήν εἰρήνην τῆς κοινωνίας διαχωρίζουσα τά ἄτομα εἰς ἀθώους καί ἐνόχους καί θά ἐπιφέρῃ ἐπιπλέον ἠθικήν, βιολογικήν, καί ψυχοσωματικήν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀτόμων, δημιουργώντας οὕτω πλεῖστα ὅσα προβλήματα εἰς τό κοινωνικόν σύνολον.

3. Διότι ὁ πολίτης θά καταδυναστεύεται καί θά καταστρατηγεῖται ἀπό τό Κράτος τό ὅποιον θά ἔχη εἰς χεῖρας του ὅλα τά εἰς βάρος του στοιχεῖα διά τῶν ὁποίων θά ἐκβιάζονται, θά καταπιέζονται καί θά διώκονται σύν τοῖς ἄλλοις καί οἱ πολιτικοί καί κοινωνικοί ἀντίπαλοι τῶν ἐκάστοτε ἰσχυρῶν τῆς Κρατικῆς Ἐξουσίας καί τῆς ὑπερκυβερνήσεως τῶν Βρυξελλῶν.

Δ. ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

1) Διότι ἔνεκα τοῦ ὅτι νομοθετεῖται διευρυμένον σφαιρικόν ἠλεκτρονικόν φακέλλωμα τοῦ ἀτόμου, θά δεσμεύονται αὐτομάτως αἱ ἀτομικά ἐλευθερία καί τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου.

Θά ἀθετεῖται συγκεκριμένως τό τεκμήριον τῆς ἀθώοτητος τοῦ πολίτου, δεδομένου ὅτι τό ἠλεκτρονικόν φακέλλωμα περιλαμβάνει καί τά εὐαίσθητα δεδομένα, ἥτοι θρησκευτικάς πεποιθήσεις, Φυλετικήν

ἢ Ἐθνικὴν προέλευσιν, πολιτικά φρονήματα, συνδικαλιστικὰς δραστηριότητας, ὑγείαν, προσωπικὴν ζωὴν κ.ἄ.

2. Διότι ὁ συνδυασμὸς ἠλεκτρονικῶν ἀρχείων καὶ ταυτοτήτων θὰ δημιουργῇ De Facto τὴν χειρότεραν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος καταπίεσιν καὶ δουλείαν τοῦ ἀτόμου. Καὶ τοῦτο διότι ἠλεκτρονικὰ ἀρχεῖα προσωπικῶν δεδομένων, πλὴν τοῦ Κράτους, θὰ δύνανται νὰ ἔχουν καὶ ἄλλοι φορεῖς μὲ ἀποτελεσματὴν μὴ ἐξασφάλισιν τοῦ ἀπορρήτου.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς διασυνδέσεως ἀρχείων καίτῆς διασυννοριακῆς διαρροῆς πληροφοριῶν ἢ ζωὴ τοῦ πολίτου θὰ ἀποβαίη κοινὸν ἀνάγνωσμα, ὁπότε ὁ βίος τοῦ ἀτόμου θὰ καθίσταται ἐφιαλτικὸς ἐφ' ὄρου ζωῆς.

3. Τέλος δέ, διότι ἐν ὄψει αὐτῶν τῶν καταστάσεων, τὸ ἄτομον θὰ παραμένῃ ἔκθετον καὶ ἀπροστάτευτον καθ' ὅτι δέν θὰ ἔχη εὐκόλον ἐνημέρωσιν, πρόσβασιν καὶ ἔλεγχον διὰ τὸ ἠλεκτρονικὸν του φακέλλωμα, κυρίως δέ ὡς πρὸς τὸ ἐχέγγυον τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς γνησιότηῶς τῶν πληροφοριῶν.

Ἐν κατακλείδι, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ψηφισθέντα Νόμον «Περὶ προστασίας τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τὴν ἐπεξεργασίαν δεδομένων προσωπικοῦ χαρακτῆρα», εἰς τὴν πράξιν οὐδέν ἀπολύτως ἠλεκτρονικὸν ἀρχεῖον εἶναι ἀσφαλές καὶ ἀπαραβίαστον.

Ἐξ ἄλλου ὁ ἐν λόγῳ Νόμος δέν θὰ εὐθυγραμμίζεται πρὸς τὸ Σύνταγμα σχετικῶς μὲ τὰς διατάξεις αὐτοῦ περὶ ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν μὴ διασφαλίζων καὶ προστατεύων τὸν Ἕλληνα πολίτην ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν καὶ τὴν λαίλαπα τῆς Πληροφορικῆς.

Ὁ Καθηγούμενος
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου
† Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος

**ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛ.ΚΙ.Σ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΣΕΝΓΚΕΝ 23-9-1997**

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΜΗΝΥΜΑ

Τοῦ καθηγουμένου
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου Ἁγίου Ὁρους Ἄθω,
Ἀρχιμανδρίτου κ. Εὐθυμίου πρὸς τὸν ἀγωνιζόμενον
Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν Λαόν.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε.

Μέ ἰδιαίτεραν πνευματικὴν χαρὰν καὶ συγκίνη-
σιν συμπαραιστάμεθα σήμερον εἰς τὴν πάνδημον καὶ
ὁμολογιακὴν ταύτην συγκέντρωσιν, ἵνα διαμαρ-
τυρηθῶμεν ἐντονώτατα καὶ στηλιτεύσωμεν τὴν πρό-
μηνῶν ἐπαίσχυντον καὶ καταστροφικὴν διὰ τὴν χώ-
ραν μας ψήφισιν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου
Συνθήκης τοῦ ΣΕΝΓΚΕΝ.

Φρονοῦμεν ὅτι οἱ ὑπερψηφίσαντες ταύτην Βουλευταὶ
διέπραξαν μέγα ἀνοσιούργημα εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ
Λαοῦ καὶ θά ὑπέχουν αἰωνίως τὰς εὐθύνas των ἔναντι Θε-
οῦ καὶ ἀνθρώπων, καθότι ἡ πλειονότης τῶν Ἑλλήνων
ἀγνοεῖ τί ἐστὶ Συνθήκη ΣΕΝΓΚΕΝ καὶ τί ἐπιπτώσεις θά
ἐπιφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν των.

Ἡμεῖς καταγγέλλομεν τὴν συνθήκην αὐτὴν μέ ὀ-

λην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας ἐπειδὴ διὰ ταύτης εἶ-
ναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη ἢ ἔκδοσις τῶν ἠλεκτρο-
νικῶν ταύτοτήτων αἱ ὁποῖαι φέρουν ἀπαραιτήτως
καὶ ἀποδεδειγμένως πλέον τὸν ἐπάρατον ἀριθμὸν
666, σύμβολον τοῦ Ἄντιχρίστου, ὡς καὶ τό συνθλι-
πτικὸν διὰ τὸν τόπον ἠλεκτρονικὸν φακέλλωμα, ὡς
πρὸς τὴν παραβίασιν τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν.

Εἶναι ὄντως καιρὸς ἀγώνων καὶ δεινῆς δοκιμα-
σίας διὰ πᾶσαν ὀρθόδοξον ψυχὴν προκειμένου νά
ὁμολογήσῃ καὶ νά μὴν ἀρνηθῇ τὸν Χριστόν.

Ἦδη διαφαίνεται σαφῶς, ὅτι ἡ πρόσδεσις μας εἰς
τό ἄρμα τῆς Ἡνωμένης Εὐρώπης ἀποβαίνει ὀλέ-
θριος καὶ φθοροποιός διὰ τὴν πνευματικὴν μας
ὑπόστασιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς ψυχικῆς ἡμῶν σωτη-
ρίας, καθότι ἐκτός τῶν ἄλλων κακῶν ἀγόμεθα εἰς
περιβάλλοντα αἰρετικῶν μέ ἀποτέλεσμα τὴν περι-
θωριοποίησιν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἀργότερον τὸν
διωγμὸν Αὐτῆς.

Δέν πρέπει νά ὑπάρξῃ Ἑλλην Ὁρθόδοξος, ἔχων
ἔστω καὶ ὀλίγον φόβον Θεοῦ, ὁ ὁποῖος νά μὴν ἀντι-
σταθῇ πάσῃ θυσίᾳ, ὅπως τελικῶς κατωρθώσωμεν
καὶ ἀχθῇ τό Ἑλληνικὸν κοινοβούλιον εἰς τὴν διεξα-
γωγὴν Δημοψηφίσματος κατὰ τό ὁποῖον εἴμεθα βέ-
βαιοι ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ
Λαοῦ, θά ταχθῇ ἔναντιον τῆς ἐπαράτου Συνθήκης
ΣΕΝΓΚΕΝ.

Ἄς συνειδητοποιήσωμεν πάντες ὅτι αἱ Σκοτειναὶ Δυνάμεις, ἡ Νέα Τάξις πραγμάτων καὶ ἡ Νέα Ἐποχὴ δραστηριοποιοῦνται ὀλοέν καὶ περισσότερον δι' ὅλων τῶν μέσων στοχεύοντας τὴν πολυπαθῆ χώραν ἡμῶν καὶ λαμπρὰν κοιτίδα τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Πολιτισμοῦ.

Δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ πρεσβείαις τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἁειπαρθένου Μαρίας, ἅς συσφιγγῶμεν μέ πολλήν ἀγάπην καὶ σύμπνοιαν πάντες οἱ καλοπροαίρετοι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, ὅπως συνεχίσωμεν ἀδελφωμένοι τὸν θεάρεστον αὐτόν καὶ ὁμολογιακὸν ἀγῶνα, ὄχι μόνον πρὸς τὸ ψυχικὸν ἡμῶν συμφέρον, ἀλλὰ καὶ εἰς χρηστὸν παράδειγμα καὶ ἀφύπνισιν ἐτέρων ψυχῶν, διότι εἶναι πλέον φανερόν ὅτι: «κύκλω ἡμῶν οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι» καὶ ὀδηγούμεθα εἰς χάος.

Μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ φιλαδελφίας

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ

† Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος

καὶ οἱ σύν ἐμοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί.